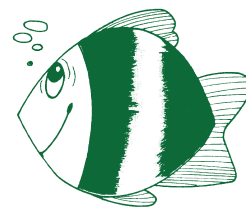

de colores

– az Esztergom-budapesti cursillo hírlevele –

Karácsony és az Eucharisztia

Ünnep van: Jézus megszületik a lelkemben, és ezt jelenvalóvá teszem mások számára, apostolkodom.

A 2020-as Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra készülve azon gondolkodtam, hogyan kapcsolódik össze az Eucharisztia és a Karácsony. Összefonódik-e egyáltalán, vagy ez erőltetett hasonlat?

A karácsonyi prefáció a szentmisében így hangzik: „Az Ige megtestesülésének titka által a te dicsőséged új fénye ragyogott fel nekünk, hogy amikor látható alakban ismerjük meg az Istent, a láthatatlan világ szeretetére gyulladjunk általa.”

Az Ige megtestesült, közöttünk élt, ezt ünnepeljük karácsonykor. Azonban ez nem csak a régi, 2017 évvel ezelőtti eseményre való emlékezés.

Azért, mert a szentmise átváltoztatásának szavai által az Ige új jelenléte kezdődik a mi világunk idejében. Ezt a jelenléte a fogantatás és az első Karácsony születése teszik lehetővé. Az eucharisztikus jelenlét hasonlít arra a jelenlétre, amely azzal kezdődött, hogy a Szentlélek által Mária testéből új ember formálódott. Itt azonban

nem új emberélet kezdődik, hanem Mária feltámadt és megdicsőült fiának egy új jelenléte. A kenyér és bor szubsztanciája átalakul Jézus testévé és vérévé. Ezért Jézus úgy van jelen a színek alatt, ahogyan mi vagyunk jelen testünkben. Ez a magyarázata annak, hogy például a régi rítusú tridenti szentmisében Úrnapjára nem is volt külön imádság, ugyanezt a karácsonyi prefációt imádkozta újból a pap, persze latinul, ezen az ünnepen is.

Jézus Krisztus jelenlétét e nagy szentségben szellemi jelenlétnek mondjuk, nem mintha nem lenne a valóságban jelen, hanem csak azt fejezzük ki általa, hogy sem nem láthatjuk, sem nem hallhatjuk őt jelenlétében, hogy nem közelíthető meg, illetőleg nem állapítható meg valamilyen érzék által, hogy nem térben, nem érzékileg van jelen, bár valósággal jelen van. Hogy ez mi módon történik, természetesen titok.

A megtestesülés következtében ismerhetjük fel látható módon Istent. Az Oltáriszentségben közvetlenül csak a színeket látjuk, de mégis felismerjük az ezek alatt jelenlévő Jézust, az Igét.

Amikor felismertük, jelenvalóvá lett számunkra, akkor jó szívvel kérjük is őt, vonzzon minket magához, és adjon hitet nekünk. Ha titkait nagyon nehezeknek érezzük, és kételyt támasztanak bennünk, kérjük tőle az alázatosság és szeretet adományát. Ha él bennünk az alázat és a szeretet adománya, külön teológia nélkül is meg fogjuk érteni őt. Dobogni fog a szívünk kapujában.

Annak mértékében, milyen erős lesz bennünk ez a szomjúság, a vágy, hogy Jézus eljőjön közénk, hogy Karácsony ünnepén újból megszülessen, előkészületünk és nyitottságunk, tehát végső soron hitünk mértékében működnek szívünkben a Karácsony keygelmei.

Ha nem éled át kellőképpen az Adventet, akkor nem élheted át igazán a Karácsonyt sem. Ha nem éled át az Adventet és nem várokodol Jézusra, akkor ne csodálkozz, hogy a Karácsony anélkül múlik el, hogy bármilyen nyomot is hagyana a szívedben.

És ahogyan Jézus karácsonyi eljövetele megelőzi az adventi várokodás, ugyanúgy Jézusnak az Eucharishtiában való eljövetelére is várokodnunk kellene. Jézus szüntelenül alászáll az oltárra, szüntele-

Tartalom

Karácsony és az Eucharisztia – Horváth Zoltán plébános atya, Újpest	1	„Börtönben voltam és fölkerestetek”	8
„Gyertek hozzám mindnyájan” – Országos Ultreya, 2017. november 4.	2	– film és beszélgetés a börtöncursillóról	
Cursillón voltunk – 96. női, 92. férfi Cursillo beszámoló	4	Meghívás a Vezetők Iskolájába – 2018. évi időpontok	9
Beszámoló a GECC (Európai Titkárság) üléséről - Fabók Ildikó	7	2018. cursillós hétvégék időpontjai	10
Beszámoló a Nemzeti Titkárság Állandó Tanácsa üléséről – Fabók Ildikó összeállítása	8	Rendszeres régiós találkozók időpontjai	10

nül megszületik ott, és ezt az oltáron történő megszületését is egy adventnek – eucharisztikus adventnek – kell megelőznie. Az eucharisztikus advent mindenekelőtt a hit magatartása, hit a rád váró Jézus szeretetében. Végtelenül fontos, hogy hidd: Jézus vágyva vágyik arra, hogy betérhesen a szívedbe, vágyódik az Eucharisztia-ára, Szentáldozásodra, mivel a legszentebb Oltáriszentség, minden kegyelmek fő forrása által teljesen neked akarja adni Önmagát.

Szent II. János Pál pápa mondta:

„A szentáldozásban nem annyira te fogadod Őt magadba, mint inkább Ő téged. Ő fogad el téged olyanak, amilyen vagy. Elfogad, vagyis elismer és szeret.”

Amint megérett bennem a hit, hogy Jézus szeret, és vár rám – kell, hogy ezzel a hittel együtt, vágy és éhség jelentkezzen bennem az Eucharisztia iránt; égető, sürgető vágy Jézus eljövetele iránt.

A Krisztus iránti szeretet, amely a hit által mélyül el, vágyat szül bennem, hogy Krisztusról tanúságot tegyek.

Karácsony az AJÁNDÉK ünnepe. A legnagyobb ajándékot kaptuk a jó Istentől. Kincset kaptam, és rendkívüli ajándékot, melyet nem tarthatok meg egyedül saját magamnak, mert ez a kincs elásását jelentené. Ezt a felbecsülhetetlen kincset tovább kell adnom másoknak is, meg kell osztanom másokkal. Tanúskodnom kell arról, amivel az Úr megajándékozott, amit felfedeztem magamban, amit szeretek, és arról, amit a Szentlélek végrehajtott bennem.

Istenünk vágyik a velünk való találkozásra. Elküldte Egyszülött Fiát. Odaadja Önmagát eledelül. Amikor a Jézus végtelen szeretetében vetett hit teljessé válik bennünk, amikor felfedezzük magunkban a várakozás fájdalmát, amellyel Jézus vár ránk az eucharisztikus asztalnál, akkor mi, cursillisták szívből állíthatjuk: töb-

bé nem tudunk az Eucharisztia nélkül élni. Éhezünk Őrá, forrón vágyakozunk az Úrral való találkozásra. És végül nem is tudjuk megtartani magunkban a titkot és örömet. Személy szerint számomra ez a katolikus büszkeségem alapja. Ezért megajándékozunk lelkünk kincseivel a többi embertársunkat.

Befejezésül Thomas Merton lelki író idézem:

„Mi semmit sem változtathatunk a megtestesülés misztériumában. Mégis mi dönthetjük el, hogy mi magunk, és a világnak az a kis része, amelyre hatással vagyunk, mennyire lesz tudatában az Ő jelenlétének, mennyire szentelődik meg általa, és mennyire alakul át az Ő fényében!”

Adjon az Úrral való találkozás meghitt lelki békét. Boldog karácsonyt mindenkinek! De Colores!

Horváth Zoltán s/s plébános atya

„Gyertek hozzám mindnyájan...”

Országos Ultreya, Debrecen, 2017. november 4.

A debreceni Szent Anna székesegyház adott otthont annak a több mint hatszáz cursillistának, akik ezen a novemberi napon az ország minden részéről felkerekedtek, akik nem tudtak ellenállni Isten hívásának.

Az Esztergomi-Budapesti Főegyházmegye kis létszámú, de lelkes csapata a dunántúli, Somogy és Kaposvár megyei zarándokokkal együtt érkeztek, és élték át a nap eseményeit.

Sok aktív cursillós pap, munkatárs, cursillós vezető mellett jelen volt a cursillo lelki vezetője, Székely János szombathelyi megyéspüspök.

Apostolkodás

Idézzünk föl néhány gondolatot János atya tanításából, mely meghatározója volt a nap további programjainak, a kiscsoportos beszélgetéseknek, amelynek mondatait az ultreya résztvevői magukkal vihették.

Ahogy Fabók Ildi köszöntőjében elmondta, a tematikus évek sorozatában most az apostolkodás áll a középpontban, hogyan ismertetjük meg felebarátainkat az örömhírt üzenetével.

Székely János püspök atya az apostolkodással kapcsolatban

egy gyermekkori emlékét osztotta meg a jelenlévőkkel. Kicsi gyermek volt, amikor a kántoruk, Mária néni – akiről nem tudták, hogy titokban örökfogadalmat tett szerzetes – őket, ministránsokat egyik este azzal lepte meg, hogy lekapcsolva az összes fényt a templomban, az örökmécs fényénél azt mondta: „Jézus jelen van, mindannyian szólhattok hozzá.” Gyermekként nem tudta, mit is mondhatna, de a pillanat élményét azóta sem felejtette el. Ekkor született meg benne az a vágy, hogy mások, nem vallásos osztálytársai is átélhessék ezt. Sok ideig gyűjtötte a bátorságát, hogy a csöndes templomba behívja a fiúkat, később ezt egyre gyakrabban megismételték, néhány hónap eltelte után két társa is elkezdett szentmisére járni, és mindketten megtalálták a hitet. János atya számára ez jelenti az apostolkodást, a szívből fakadó módon túlcserélő vágy, megosztani másokkal az örömeiket, és ehhez elegendő egy kicsi gyermek hívása is.

Tetteink erőből fakadnak, az apostoli tethez természetfölötti erő, kegyelem szükséges. Amikor a szívünk megtelik kegyelemmel, túlcserélő és természetesen elkezdünk apostolkodni. Ismét jó hasonlatot mondott, amely segíthet megérteni mindezt: ha egy tóból nem folyik ki a víz, nem csordul túl, hamarosan mocsár lesz a tó helyén. Kereszténységünk is ilyenné változik, ha nincs benne tett, erő és élet.

János atya kérdéseit a hatszáz jelenlévő cursillistának tette fel, de a kérdések hozzánk is szólnak:

Az utóbbi időben hány embert vittünk Jézushoz? Sugárzik-e a hitünk? Szent az, akinek a közelében szemernyi kételyünk nincs afelől, hogy Isten létezik. Ilyen ember vagyok én?

Az első keresztények számára a világ legtermészetesebb dolga volt átadni ezt a hitet. Nem a papok adták tovább, hanem egyszerű hívő emberek. A kereszténység világi hívők lelkesedése által terjedt el. Sajnos megfáradt a kereszténységünk, ez különösen Európában tapasztalható, aminek legfőbb oka, hogy sok olyan keresztény van, aki soha meg sem próbálta átadni a hitét, szégyelli, magánügynek tartja, nem tud róla beszélni, mert ő maga sem biztos benne. Aki maga nincs meggyőződve, senkit nem fog tudni meggyőzni.

Rohanás, boldogság, lelkesedés, találkozások, öröm – Ultreya!

Szombaton reggel 6 órára volt megbeszélve a találkozó a Hősök terére. Rohanva érkeztünk a buszhoz, ami meglepetésünkre szinte már teljesen tele volt. Sokan érkeztek Babócsáról és környékéről, velük együtt jó hangulatban indultunk Debrecenbe. Külön

ajándék volt számunkra, hogy Roca Dani atya volt a buszunk lelki vezetője, akit májusban ismertünk meg a fatimai zarándoklaton. A már akkor megtapasztaltakhoz hasonlóan most is lelkesen imádkoztunk együtt. Jó volt beszélgetni a már ismert újpesti és budapesti cursillisták mellett más régiókból érkező testvérekkel is.

Debrecenben az ország különböző részeiből érkező újabb ismerősökkel találkoztunk, boldogan köszöntöttük egymást. Bár időben érkeztünk, a Szent Anna székesegyház már szinte teljesen tele volt, ahol a napkori gitáros csapat lelkes éneke fogadott. Ahogy hallottuk, az ultreya több mint hatszázan vettünk részt, nem kis feladatot adva ezzel a helyi szervezőknek, akik mindenkiket nagy szeretettel fogadtak.

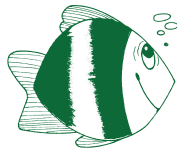
Nagyon megragadott bennünket egy édesapa tanúságtétele, aki felnőtt megtérő. Ő és családja igazi fáklyaként világítanak a településükön. A református lelkész tanúságtétele pedig azért volt számunkra érdekes, mivel felmenőink között reformátusok is voltak, így izgalmas volt hallgatni, hogyan gondolkodnak református testvéreink.

Székely János püspök atya tanúságtételét már nagyon vártuk, mert szombathelyi püspöki beiktatása óta most volt lehetőségünk vele újra személyesen találkozni. Mint korábban is mindig, most is magával ragadóak voltak személyes példái. Leginkább az fogott meg, hogy gyerekként több hónapos bizonytalanság után bátorságot merített ahhoz, hogy bemenjen a templomba, amikor osztálytársaival hazafelé ment. Nem érdekelt, mit szólnak hozzá a fiúk. Példájának köszönhetően osztálytársai megtalálták a hitet. Nekünk sem kell félnünk mások előtt felvállalni a hitünket, sőt erre buzdított minket, amikor meghirdette az apostolság évét. Beszéde, személyének kisugárzása segített abban, hogy lélekben feltöltődjünk, és lelkesedést, erőt kapjunk ahhoz, hogy minél inkább hiteles keresztények lehessünk. Ha térdünket használva közel vagyunk Krisztushoz és tanulunk is tőle, akkor hitelesen tudjuk a szeretetét barátságunk által mások felé is közvetíteni. Ekkor bátran mehetünk az óceánba halászni.

A kiscsoportok nagyon jól voltak összeválogatva, mivel az ország legkülönbözőbb pontjain élő és nagyon különböző élet helyzetben lévő cursillistákkal kerültünk egy csoportba. Sokat tanulhattunk egymástól, segíthettünk egymásnak és imádkoztunk is egymásért. A kapott és átért sok szeretettől, kegyelmektől túlcserélő szívvel érkeztünk haza, azzal az elhatározással, hogy ezt a túláradó szeretet tovább kell adnunk, hogy mások is részesülhessenek belőle.

*De Colores!
Henter Ági és Zsolt*

Kedves testvéreim, „gyermek születik, fiú adatik nekünk”:
a „béke fejedelme”. Fogadjuk be!
— Ferenc pápa

Cursillón voltunk...

96. női cursillo

Tahi, 2017. november 9–12.

Megerősödtem!

A cursillós lelkigyakorlat megerősített hittemben és meggyőződésemben, hogy Jézushoz tartozni jó, érdemes, az egyetlen út egy teljesebb élethez. A hozzá tartozást közösségben, szeretetben és egymás elfogadásában jó élni, tapasztalni, tanulni és továbbadni.

Talán így lehetne röviden összefoglalni, hogy mit adott nekem a cursillo lelkigyakorlat, azonban ennél mégis sokkal, de sokkal többet, amit nehéz szavakba önteni és kifejezni. Nagyon hálás vagyok érte Istennek és úgy érzem mindig melegséggel fog eltölteni, ha visszaemlékezem erre a néhány napra. Élmény. Olyan élmény, melyet minden keresztény és nem hívő testvérnek is jó lenne megtapasztalnia. Sok fantasztikus, jó érzésű, önzetlen és hiteles keresztény embert ismerhettem meg, amit nagy ajándéknak élek meg. Jó látni, mennyien töreksenek egy teljesebb életre Jézussal. A cursillo keretei megtartják azt a biztonságos és meghitt környezetet, ahol jó megosztani egymással saját történetünket, életünket, örömeinket és nehézségeinket.

Olyan közösségben tölthetünk el három napot, ahol a lehető legnagyobb természetességgel vesznek részt a jelöltek, a segítők, a lelki vezetők, ugyanakkor mindenki mégis kitüntetett figyelem kap. Felnőttek számára is rengeteg meglepetést, rácsodálkozást, fordulatot és felszabadulást tartogat, melyeket talán leginkább a gyermekkorhoz tudok hasonlítani. Anynyira szépen van felépítve a program, szinte gyermeki kíváncsisággal vártam, hogy mi fog következni. Szép, mély és tartalmas időtöltés egy erre szánt hétvégére. Kívánom, hogy minél több ember tapasztalja meg, ha szeretne kiszakadni a szürke hétköznapiokból és megerősödni, új lendületre találni, szeretet-közösségben lenni.

Mióta hazajöttem igyekszem még több időt tölteni Istennel, akár egyedül, akár figyelve lelki, közösségi programokat. A cursillo megadta a megerősítést arra, ami már egy ideje foglalkoztatott, habár kicsit lustán, halogatva tervezgettem, hogy szeretnék lelki vezetőt, és szeretném a szemlélődő imaélet útját megismerni, tanulni. Imádkozom, és most már aktívan keresem az utam ebben, és kérem Istent, hogy adja meg azt a lelki vezetőt, akivel jól tudunk együtt „dolgozni”, aki segít a saját utam és hitem formálásában, hogy személyes kapcsolatom erősödjön és fejlődhesen Istennel. Szeretném később mindezt kamatoztatni a magam és mások javára.

De Colores!
Szilágyi Bea

A cursillo hétvége

Sok elvárással és reménnyel érkeztem meg a cursillo hétvégére. Az első estén még azt gondoltam, lehet, hogy feleslegesen jöttem, hiszen az én kapcsolatom Istennel teljesen rendben van. A hétvége alatt ráébredtem, hogy Istennel való kapcsolatomon, ugyanúgy, ahogy az emberi kapcsolataimon, muszáj folyamatosan dolgoznom. De ami még fontosabb, hogy mindegy mennyi idő telik el, Ő mindig engedi, hogy visszatáljak hozzá. Istennél nincs túl késő. Ez a hétvége segített visszatálalni Hozzá. Rengeteg kegyelmet kaptam Istentől, sokat tanultam magamról és a feladataimról a világban. Már nem keresem az utamat görcsösen, mert tudom, hogy amíg Isten közelében vagyok, nem járhatok rossz úton. Hálás vagyok, hogy ennek a csodának része lehettem és folyamatosan része vagyok.

De Colores!
Huszár Orsi

Meghívást kaptam

2017 októberében meghívást kaptam egy kedves ismerősömtől a november 9-én kezdődő Tahiban tartandó cursillóra. Örömmel olvastam az értesítő email-t és elhatároztam, szabaddá teszem magam erre a hétvégére. Tudom, hogy nem véletlenül történnek velünk események. Úgy érzem, Isten terelget erre az útra, mert bizonyára szükségem van mindarra, amit majd ott megtapasztalok.

Megérkezésemkor sok kedves, mosolygós arc fogadott. Rövidesen oldódott bennem az egyébként ilyenkor természetes lámpaláz, és néhány perc után otthonosan éreztem magam az addig ismeretlen közösségben. Első közös beszélgetésünk, a bemutatkozások után, megismertük a cursillo szó jelentését. Megtudhattuk, hogy ez Isten szeretetének a megtapasztalását és ezen keresztül egy örömteli élményt jelent. E szónak a jelentéstartalma valóra is vált a számomra a három nap során. Valóban csodás élményt jelentett mindaz, amit ott átélhettem. Ezért szeretnék köszönetet mondani minden szervezőnek és résztvevőnek.

Valamennyi jelenlévő testvéremet megőrzöm emlékemben, mert mindenkitől kaptam egyfajta útravalót további életemhez: – azokat, akik fáradtságos munkájukkal megszervezték ezt a hétvégét és hónapokig készültek arra, hogy nekünk ott színes, tartalmas, szeretetteljes élményekben és kedves meglepetésekben lehessen részünk.

– azokat, akik tanúbizonyságot tettek, és életük, szívük legfájdalmasabb titkait, legfájdalmasabb történeteiket megosztották velünk. Tették mindezt azért, hogy mi is meg tudjunk nyílni, és épülni tudjunk az ő testvéri szeretetük által.

– azokat, akikkel e rövid három nap alatt csak néhány mondatot tudtunk váltani, sőt még olyanok is akadtak, akikkel csak a tekintetünk találkozott, de az is mindig sugárzó, örömteli és biztató volt.

Mindezek mellett, szeretnék köszönetet mondani Balogh Tamás és Roca Dáni-

el atyáknak, akikhez mindig bátran és bizalommal fordulhattunk kérdéseinkkel. Hozzánk intézett szavaikban, elmélkedéseikben és előadásaikban Krisztus üzeneteit éreztem meg.

Ott voltak Isten üzenetei számomra minden testvérem tanúságtételében, hiszen az ő élettörténetük egyes epizódjaiban többször felismertem saját élethelyzeteimet. Szembesülhettem saját botlásaimmal és gyengeségeimmel. Ezek a felismerések képesek voltak begyógyítani a sebeket lelkemben, hiszen ráébredtem, hogy én is csak egy esendő ember vagyok, akit szintén érnek nehézségek és megpróbáltatások, amit szeretettel a szívünkben kell elviselnünk. Ugyan gyarló, botladozó gyermeke vagyok Istennek, de az Úr mindig szorosan, szerető apaként fogja a kezemet és segít az újbóli felállásban.

Az Úr a kezemet fogja, Jézus szeretete átölel, a Szentlélek pedig irányítja gondolataimat és érzéseimet. Kell ennél több? Úgy gondolom, hogy mindez elég erőt ad majd további utamon.

Köszönöm, hogy részese lehettem ennek az eseménynek.

*De Colores!
Felebaráti és testvéri szeretettel
Prohászka Rezsőné*

92. férfi cursillo
2017. november 16–19.

Hogy mit is jelentett számomra e hétvége? Hogy hova is jutottam el?

Egyszerűnek tűnő kérdések ezek, mégis oly nehéz megfogalmazni Őket, hiszen hogyan tudod szavakkal leírni, hogy találkoztál Jézus Krisztussal, Isten egyszülött fiával, magával az Istennel! Hiszem, hogy erre nincsenek szavak, s csak remélni tudom, ha majd az életemen egykor végig tekintenek, méltó lesz arra, hogy megmutassa valójában mit is éreztem és érzek azóta is szüntelen. Remélem majdan testemet is ebből a szeretetből fakadó tűz hamvasztja el...

...persze azért ne szaladjunk ennyire előre, nézzük honnan is indultam.

Klasszikus konzervatív keresztény család, békés, szeretetteljes környezetben való nevelkedés. Nem is érzem, hogy különösebb kilengéseim lettek volna, nincsenek nagy életdrámák. Éltem az életem, ahogy odahaza tanultam. Tanultam, dolgoztam, szórakoztam, szerettem, gyűlöltem – egyszerűen éltem. Éltem a napjaimat, amiből persze Isten sem hiányzott. Ima lefekvés előtt, mise vasárnap, egyházi ünnepek, évente egy búcsú zárándoklat, kicsit gépies, de nem mondanám, hogy nem volt meg a barátságunk az Istennel, én beszéltem, Ő hallgatott, hallgatott, és nem szólt!... beszéltem Neki érzésekről, vágyakról, elképzelésekről, és persze kértem és kértem... Ő pedig adott, s csak adott szó nélkül, csendesen.

Nem is tudom, hogy hol vesztettem el, elsősorban talán önmagam.

Dolgoztam, nagyon sokat, nagyon feszesen, egy olyan világban, rendszerben, ahol az életem nem csak az enyém volt, hanem sokaké, és persze ennek a terhe is ehhez volt mérve. Szépen óvatosan Isten megadott nekem mindent, amit kértem, nem volt okom a panaszra. Kaptam a talentumot rendesen... ☺ Úgy éreztem, eljött az idő, hogy amit a kezembe adott, azt kamatoztassam és elkezdjek visszaadni Neki, az Egyháznak, hisz volt megbecsülés, tekintélyem, világi hatalmam, hogy ezt meg tudjam tenni. De az Egyház nem örült az én ajándékomnak, nem kedvesen fogadta, megköszönve azt, hanem hatalmaskodó dölyfös fölényrel azt is kipróbálta, ami nem létezett. Harácsol, parancsolt, fenyegetett, zsarolt és nem teremtett értéket. Én meg? Én meg ott álltam üresen a vasárnapi misén, és nem tudtam hinni az „egy szent katolikus és apostoli anyaszentegyházban”. Elmaradtak a szavak, elmaradtak a szentmisék, az ima, a tisztelet. Maradt Isten és én, én a kérdéseimmel, a sértettségemmel, mi végre az Egyház, ha az ily gyalázatos? Bezárkóztam, falat építettem – jó nagyot – majd élek én egyedül Istennel, aztán odakint meg lesz, ahogy lesz... Elástam a talentumot, amit kaptam.

Így, ebben a lelkiületemben kaptam meghívást a cursillóra, amit persze gondolkodás és habozás nélkül fogadtam el, mert olyasvalaki hívott, akiben talán jobban bírom, mint önmagamban, mert Istent ott látom benne, a feleségében, a gyermekei-

ben, az életében. Jöttem, mert reméltem, hogy magyarázatot kapok a kérdéseimre, hogy talán meglelem a hazavezető utam.

Érkezésem után azonnal átfutott rajtam az „*Úristen, mi lesz itt velem???*” kérdés, és roppant boldog voltam a vacsorát követő szilenciumtól – gondoltam: „*hát megúsztam a Te ki vagy, mi vagy?*” típusú kérdéseket.

Mindannyian átéltük a cursillo élményét, nem kell bemutatnom, mi történik, jöttek az előadások, a tanúságtételek, beszédek, imádságok, beszélgetések, s már nem feszélyeztek az „idegenek”, a kérdéseim pedig az őszi ködöt felszárító enyhe szellővel szálltak tova.

Az Isten azokban az emberekben öltött testet, akiktől az első este rettegtem, az Isten őrajtuk keresztül szólt hozzám. Én pedig csak hallgattam, szívtam magamba mindazt a Kegyelmet, amit a srácok lelke adott, s csak könnyeztem, könnyeztem, csillapíthatatlanul könnyeztem, – sirattam, sőt, gyászoltam az elvesztegetett időt, éveket, amit az elásott talentumom sírjának nézegetésével töltöttem, de ugyanakkor boldog voltam, hogy kaptam egy térképet, merre is kell elindulnom hazafelé. Megmutattátok, honnan tartunk és hová, kik vagyunk valójában és mi végre jöttünk a földi létezésre, de legfőképp megmutattátok mi az, ki is az Egyház! És ma már „*HISZEM az egy szent katolikus és apostoli anyaszentegyházat!*”

Testvéreim! Úton vagyok, úton vagyok hazafelé, tudom, hogy fogjátok a kezem, s fogom a Ti kezeteiket, tudom, hogy a szeretet hogyan is szül szeretet!

És a legnagyobb csoda?

Nem zavart el a Gazdám, visszakaptam a talentumot, és csak csendes, halk szavaimmal jegyezném meg, nincs elásva! ☺

Boldog vagyok, mert úton vagyok, Veletek, kézen fogva, talentummal a zsebemben.

Köszönöm, hogy vagytok, köszönöm, hogy vagyunk, köszönöm, hogy ma már tudom, mi vagyunk az Egyház, mi vagyunk Isten gyermekei, és hogy a könyvek a nyolcadik szentség! ☺

*Őszinte szeretettel, DE COLORES!
dr. Gál László*

Cursillo

Ismeretlen volt számomra ez a fogalom, ez a név. Életem leggyötrelmesebb szakaszában ismertem meg, mit is jelent. Megrogyva, összetörve, de hittem azt, erős a hitem, jó keresztény vagyok, csak úgy gondoltam, mostanra mindenki, a világ is összeesküdött ellenem. Mindenki ellenem van. Még Isten is. Hiszen elengedte a kezem, kiestem kegyeiből. Boldog apa, férj voltam hosszú éveken át. Hittem, hogy a hitem erős. És minden kísértést és gonoszszágot képes legyőzni. Hittem, hogy rajtam nem fog a gonosz. Jártam templomba, olvastam a Bibliát, a Szentírást. Aztán jött a térdre esés. A házasságom tönkre ment. Javítgatni akartam, de úgy éltem meg, hogy a tettekkel, szívvel már csak én akarom azt javítani. Aztán az ördög szándéka legyőzött. Miért alázkodsz meg annyiszor, ha nem akar az a Nő, akit Isten előtt kértél és vállaltál, menj, majd jut neked szebb, jobb, méltóbb. S elengedtem a házasságom. A családom. Megtörtem. Aztán a gonosz minden ármánya hatással lett rám. Éltem a világi életem, azt hittem boldog vagyok.

De egyre jobban éreztem, bűntudatom van. Nem tudtam, miért. Nem tudtam imádkozni, nem volt már erős a hitem, nem tudtam szólni az Úrhoz. Csak álltam előtte, gyötörtem, kedvetlenül. Hitehagyott kereszténynek éreztem magam. Csak annyit tudtam mondani, segíts. S ekkor segített. Megszólított. Cursillo.

Nem ismertem, mit jelent. De éreztem, mennem kell. Mindenesetre „meggugliztam”, olvastam jót is, rosszat is. De az elmémbe valami azt súgta, menned kell. Mert jó lesz neked. Egy esős novemberi este bizonytalanul utaztam Tahiba. Egy előre megszervezett, élményeket ígérő hétvégét rúgtam fel. Helyette, cursillo férfiaknak. Senki sem értette. Én magam sem. De mentem, félve, és reményekkel bizakodva. Csütörtök estétől, vasárnap estig.

Ott lenni, részt venni, megélni. Nehéz volt megérteni az elejét, miért van ott épp most a helyem. Volt, hogy fel is akartam adni, valami, „valaki” azt súgta, „nincs erre neked szükséged”. De megéltem. A nyolcadik szentséget is. Patakokba folytak a könnyeim, férfiként, zokogtam. Elsőre szégyelltem, majd újra megéltem, és újra és újra. És megértettem. Mindent. Van kiút. Megértettem a hitemet, megéltem a kapcsolatot újra az Úrral.

Vasárnap este, mint kicserélt ember indultam el újra, vissza a nagyvilágba. A nehéz és gyötrelmes világi életbe. Más ember lettem. A gyermekeim egyből megéreztek ebből valamit. Még nem tudják, hogy mit. De valami Apában „fura”. Persze nem egyszerű a visszazökkenés, a valóság, a világi kísértések tudatosan látása. Ima. Kapcsolatom Istennel, az Ő Fiával és a Szentlélekkel más lett.

Cursillo. Bár minden keresztény megértené, mit is jelent: másabb lenne a világ. De az egyház mindenképpen. Szeretnék elég erős maradni, hogy hirdessem, hogy mind többen megélik azt, amit én és 22 férfi társam. A 92. férfi Cursillo résztvevői.

Te, aki ezt most olvasod, Te, imádkozom Érted, hogy ez a kevés, amit megoszthatok az én élményemből, megindítson. S válald azt az időt, amit fel kell, hogy áldozz. Higgy benne, megéri.

*De Colores!
Horváth Péter*

A 92. férfi cursillo margójára

Egy hét távlatából visszatekintve erre a hétvégére nagyon sok emlék előjön. Írhatnék a felkészülésről, a munkatársak lelkesedéséről és a várakozásról. Írhatnék a nehézségekről, arról, hogy nem sokon múlt az elégséges jelölt-létszám, vagy milyen nehezen találtam a szolgálatot vállaló Józsi és Imre atyákra. Írhatnék a hétvége megannyi cso-

dájáról, amit átéltünk közösen, és amit csak én éltem meg legbelül. Ezek helyett inkább egy levelet szeretnék megosztani veletek, amit a hétfőn reggel a frissen végzetek számára elküldött SMS üzenetemre – *Szeretettel köszöntelek a 4. örök napon! Krisztus számít Rád!* – kaptam válaszként Pétertől.

Szevasz Gyuszi!

Köszí az üdvözetet a 4. napon!

Nem múlt el a varázs! Lehetetlen ellenállni Krisztus szeretetének :-)

Bár továbbra is sokszor felmerül bennem a kísértés, hogy a Természetfeletti lehet csak az emberi elme varázslata, mely istenkép nélkül képtelen egészségesen létezni. Krisztus azonban elhozta nekünk a tökéletes szeretet eszményét és ez olyan kézzelfogható, emberközeli és Természetfeletti egyszerre.

Ezen a hétvégén átjárt minket a szeretet, mely emberi létezésünk legmagasabb rendje. Ez az érintőpont Isten felé. A szeretetre való képesség és ennek kifejezése az egyetlen lehetőség, mellyel minden földi teremtménynél többek lehetünk.

Én úgy gondoltam, Istennel jó kapcsolatban vagyok és ez elég. Kár ezt megzavarni bárkinek. Az ígéretemnek szerettem volna csak megfelelni és ezért mentem el Hozzátok. Zárt szívvel, előítéletekkel érkeztem és úgy méregettem ezt a csapatot. Először megdöbbsentett, aztán megriasztott, végül pedig magával ragadott az a szeretet, ami átragyogott Rajtatok.

Csak a gyerek tud így, feltétel nélkül szeretni. Láttalak Titeket gyerekként. Átváltott az arcotok, ahogy beszéltek hozzánk és szerettetek minket. Ezt nem lehet visszautasítani. Gazdagabb lettem általatok.

KÖSZÖNÖM!!!

Peti

Köszönöm az Úrnak, hogy 3 napra ismét gyerekek lehettünk...

Csákó Gyuszi

**Krisztus szeretete olyan, mint egy spirituális GPS,
amely tévedhetetlenül Isten és embertársaink szíve felé vezet minket.
— Ferenc pápa**

Beszámoló a GECC (Európa Titkárság) üléséről

Kedves Cursillós Barátaink!

2017. szeptember 28. és október 1. között Velehrádban (Morvaországban) a Cursillo Európa Titkárságának ülése zajlott, tizenegy országból érkező negyvenkét küldött részvételével.

A Magyarországi Cursillo Mozgalmat Csibi Tamás, a Nemzeti Titkárság nemzetközi felelőse, Fabók Ildikó, a Nemzeti Titkárság világi elnöke és Kovács Ádám, a Nemzeti Titkárság tagja képviselte.

Magyarországon kívül jelen volt Németország, Hollandia, Írország, Ausztria, Portugália, Spanyolország, Csehország, Horvátország, Dél Afrika küldöttei, Ukrajna megfigyelőként vett részt. A Világtitkárság két portugál cursillistát delegált az Európai Titkársági ülésre.

Az értekezletet az Európa Titkársági teendőket ellátó Spanyolország vezette.

Az ülést megelőzően kérdéseket küldtek ki a nemzeti titkárságok részére, amelyeket Csibi Tamás továbbított az egyházmegyei titkárságoknak, és az ő válaszaikból alakította ki azt a vélemény sort, amelyet a magyar Nemzeti Tanács nevében visszaküldött az Európa Titkárságnak.

A következő kérdések szerepeltek a kérdőívben:

- Milyen kihívások nehezítik evangelizációs feladatainkat?
- Férfiak és nők különböző helyzete befolyásolja-e, hogyan szólítjuk meg őket, különösen a kívülállókat?
- A körülmények hatása a mozgalom mindennapjaira, az iskolák és a titkárság munkájára?
- Kritikus pontok az előcursillo, a cursillo, az utócursillo lebonyolításában.

A spanyol szervezők a nemzeti titkárságok által visszaküldött válaszok alapján

állították össze a megbeszélendő témákat. Lényegében úgy működtünk, mint maga a cursillo hétféle.

Minden téma előtt elhangzott egy felvétel, angolul és spanyolul. Ezután a felvetett kérdéseket kiscsoportban dolgoztuk fel, majd egy-egy téma lezárása ultreyában történt meg.

A következő témákról folyt a megbeszélés:

- Tipikusan kik a jelöltek?
- Melyek a mozgalom teljesítményét befolyásoló személyek főbb jellemzői?
- Milyenek egyedi helyzetek adódnak?
- Melyek a leginkább szükséges lépések, amelyek a cursillo három fázisában elengedhetetlenek? (társaság, öröm, barátság, törődés, irgalmasság, világosság, közösség, bizalom, meggyőződés, kreativitás, hitelesség, elkötelezettség, párbeszéd, disztinválás, alakítás, kezdeményezés, érthetőség, szabadság, alapvető elvárás, hogy krisztusi legyen, imádság, türelem, osztozás, lekövetés, tanúságtétel, idő)
- A vezetők és a Vezetők Iskolája. (A vezetők készen állnak-e arra, hogy reagáljanak a mai világ kihívásaira, vagy mi igazodunk a világhoz? Mik a fő kérdések és intézkedési formák, amelyekkel ezek érdekében dolgozni kell? Hogyan szervezzük iskoláinkat és titkárságunkat, hogy a választ megtaláljuk?)
- Van-e értelmezésünk arra, hogy mi a közösség?
- Melyik területen növekedjen a mozgalom?
- Konkrét javaslat a növekedésre.
- Az egyházi közösségben való növekedésre vonatkozó javaslat?

Az utolsó foglalkozásban a csoportok a „mentalitás”, „cél”, „stratégia” kérdéskörökről alakították ki a véleményüket.

Az előterjesztett anyagok az Alapeszmék 3. kiadása mentén, és annak paragrafusai szerint haladt, de támaszkodott a Szentírásra és a II. Vatikáni Zsinat okmányaira is.

A spanyolok mandátuma 2018-ban jár le, ezért választásra került sor szombaton délután. Az Európa Titkársági feladatra mi is kandidáltunk. Kovács Ádám terveinket bemutató beszédének fő vonala az volt, hogy Magyarországon a majdnem 30 éve működő mozgalom megerősödött, tudunk segítséget adni a megalakuló szlovák és ukrán cursillónak, illetve a börtön cursillóban szerzett tapasztalatainkkal – amelyekkel egyedül vagyunk Európában – szintén tudnánk irányt mutatni más országoknak.

A tanácskozás ideje alatt, de különösen a választás előtti szünetben nagy lobbizás folyt. Nem nyertük el a többség szavazatát, de ezt semmiképpen nem tekintjük kudarcnak.

A titkársági teendők ellátására ismét Spanyolországot választották meg.

Ugyanakkor nagy reményünk van arra, hogy a következő, 2020-ban esedékes Európa Ultreya megrendezésének a jogát mi nyerjük el. Az írásos értesítésére, megerősítésre azonban még várunk kell.

Megállapítottuk, hogy nincs szégyellni valónk, megálltuk a helyünket! Nem csak az értekezleten, de hallva az egyes országok titkárságainak beszámolóit, nagyszerűen működünk! Hála ezért Urunknak, és nagy-nagy köszönet Nektek, akik a cursillo módszerével, az Úr Jézusért élittek apostoli küldetéseseket a mindennapokban!

De Colores!
Fabók Ildikó

Van remény azok számára is, akik rosszat tettek. Jézus ezért jött el: lehetséges kiengesztelődni Istennel, és új életet kezdeni.

— Ferenc pápa

Beszámoló a Nemzeti Titkárság Állandó Tanácsa novemberi üléséről

Idei második ülését tartotta a Magyarországi Cursillo Nemzeti Titkársága Állandó Tanácsa. Az ülés feladata kettős volt, egyrészt, hogy előkészítse a következő, februárban esedékes Nemzeti Titkársági találkozó programját, másrészt előkészítsen olyan döntéseket, határozatokat, amelyek segítséget adnak az egyházmegyei titkárságok munkájához.

Sokak együttes munkájával előkészítettünk egy olyan „alapszabály” mintát, aminek bevezetése az egyes titkárságok működésében segítséget jelent majd az egység és a hatékony, békés munkavégzés érdekében. A cursillót végzett tagság számára az „alapszabály” elfogadásáról szóló megbeszélés lehetőséget biztosít arra, hogy tevékenyen hozzászólhatnak a közösségüket alakító munkához!

Csibi Tamás, a Nemzeti Titkárság nemzetközi felelőse beszámolt a szeptember végén Velehradban megrendezett Európa Titkárságok értekezletéről. 2020 má-

jusában – bár még a döntésről való írásbeli rögzítést nem küldték el a spanyolok – nagy valószínűséggel mi rendezhetjük meg a következő Európa Ultreyát. Ez nagy öröm, megtiszteltetés, ugyanakkor nagy feladatot, kihívást jelent a cursillós közösség számára. Ezért szervező csoportot fogunk felállítani, amelyhez javaslatot kérünk az egyházmegyei titkárságaitól a munkában részt vevő személyre, illetve a megrendezést fogadó helyszínre.

Tekintve, hogy a Nemzeti Titkárság választási ciklusa nem esik egybe az összes egyházmegye cursillo titkárságainak választásával, ezért a következőket határoztuk el.

A Nemzeti Titkárság tagjai a megválasztott világi elnökök és lelki vezetők. A megalakulás óta eltelt időben megválasztott új egyházmegyei elnökök természetesen a Nemzeti Titkárság tagjai közé kerültek. Amennyiben az Állandó Tanács tagságát is érinti a választás, értelemszerűen ott is cserére kerül sor.

Felvetődött egy papi felkészítőnek a szükségessége. A javaslatot elfogadta az Állandó Tanács. Felkértük Orosz Árpád atyát, hogy állítson össze programot, szóltassa meg a lehető legnagyobb számban cursillós papjainkat, és szervezze meg a találkozót.

Az *Alapeszmék* című könyvet és a kék imakönyvet minden egyházmegye a saját megállapítása szerinti összegért árusítsa tagjai között. Valamennyiünket örömmel töltött el, hogy van végre egységesített imakönyvünk, jó lenne tehát elérni, hogy minél szélesebb körben ismertté váljon.

Ugyanígy nagy előrelépés, hogy elkészült a magyarra fordított *Alapeszmék* című könyvünk. Javasoljuk, hogy elsősorban a rektorok, munkatársak számára váljon közzismertté ez a kiadvány, ugyanakkor tegyük ezt a fontos irodalmat mindenki számára elérhetővé.

Összeállította: Fabók Györgyné Ildikó

„Börtönben voltam és fölkerestetek”

Három évvel ezelőtt a magyar cursillisták megkezdték a börtönmissziót, vagyis cursillós lelkigyakorlatokat kezdtek szervezni a börtönökben. Az elmúlt években tizenhét cursillót tartottak tíz börtönben, illetve fegyházban, ezeken körülbelül háromszáz fogvatartott tudott részt venni. A mi egyházmegyénk cursillistái közül is sokan munkatársként szolgáltak a börtönökben tartott hétvégén.

November 16-án az Eötvös10 kulturális központban mutatták be a Cursillo a börtönben című oktató filmet, melyet Hevér Zoltán rendezett. Sok érdeklődő, köztük természetesen munkatársak, börtön lelkészek és sok cursillós testvér jelenlétében Bíró László püspök atya köszöntötte a résztvevőket. A tábori és családapasztorációért

felelős püspök a vetítés előtt mondott beszédében köszönetet mondott mindazoknak, akik a börtönökben megtartják ezeket a lelkigyakorlatokat, és házastársaiknak, akik elengedik őket ezekre a háromnapos alkalmakra. Beszélt azokról az élményeiről, amelyek a már szinte hagyománynak tekinthető zárándoklat alatt tapasztalt meg, melyet másodszor rendezték meg a Mátraverebély-szentkúti kegyhelyen a fogvatartottak számára. Beszámolt a mély, átgondolt és komoly kérdésekről, amelyekkel őt is megkeresték, arról, mennyire fontos egy börtönből szabadult ember utógondozása. Fontosnak tartja, hogy próbáljuk úgy látni ezt a világot, ahol egyre kevesebb a remény, ahol a környezet is belefárad a várakozásba, és ezért a lelkészeknek és a világi

munkatársaknak a szerepe felértékelődik. Ők emlékeztethetik a fogvatartottakat arra, hogy számon tartják őket, hogy Isten nem feledkezik meg róluk. Nem vesztik el ember méltóságukat; változhatnak, lépést válthatnak, hogy – ahogy a cursillóban megtanultuk, tudjuk, nincs befejezetlen ember, a negyedik örök nap mindenki életében valóság, hogy van számukra jövő.

A börtönben zajló lelkigyakorlatot a cursillo csodájának nevezték maguk a szervezők is, hiszen ez a bátor kezdeményezés a vártnál nagyobb eredményeket hozott. A vetítést követő beszélgetésben ezekről az apró, de látható és kézzelfogható csodákról beszélgetett a hitoktató és a börtönlelkész, a világi munkatárs és a film készítője. A film érzékelteti, mi rejlik az adatok, a számok

mögött. Valóban a csodához hasonlítható, hogy a fogvatartottak, akik gyakran súlyos bűnök miatt kerültek börtönbe, mennyire nyitottak az Evangélium üzenetének befogadására, és mennyire megváltozik az életük. Arról is szó esett, hogy a lelki megerősítés, a hit elmélyülése mellett konkrét, mérhető eredmények is vannak: a lelki gyakorlat elvégzői az első tapasztalatok alapján nem visszaesők, sokan a szabadulás után a civil cursillo közösség segítségével mun-

kát találnak, és talán nagyobb eséllyel tudnak beilleszkedni a társadalomba.

A film rendezőjének az oktatófilm elkészítésével az volt a nem titkolt célja, hogy a cursillos közösségekből minél többen legyenek munkatársak a börtönökben. A börtönpasztorációt folytató közösségek tapasztalata szerint a legtöbben inkább tanítani akarnak, közösségi szinten lépnek kapcsolatba az emberekkel, nem pedig személyesen, kitartóan, elkötelezetten kísérve

egy-egy embert, pedig ez lenne a legfontosabb. Éppen ezért a filmben a résztvevők arról vallottak, milyen nagyszerű ajándék, ami a cursillon történik. Ez a három nap mindannyiuk, sőt még a börtönben dolgozó személyzet számára is nagy lelki élményt, megújulást jelent. A hozzászólásokból, kérdésekből kiderült, hogy ez a misszió hatalmas öröm és lelki feltöltődés forrása, valódi csodát élnek meg általa a kinti és a benti társadalom tagjai.

Kedves Testvérek!

Hónapról-hónapra hívunk benneteket a Vezetők Iskolájába. Ez az alkalom csodálatos lehetőség a találkozásra és az ismerkedésre minden olyan cursillót végzett testvérnek, aki úgy érzi, hogy Jézus arra hívja őt, hogy a cursillóért tegyen. Szeretettel várunk mindenkit, akiben él a vágy, és megérintette őt az mód, a barátkozás módja, hogy Isten szeretetét minél több embernek továbbadja.

A Vezetők Iskolája megnevezés talán kicsit félreérthető. Igazából ez egy olyan iskola, ahol nincs tanár, nincs tananyag, és vizsgák sincsenek. Nem is arra való. Sokkal inkább hasonlít ahhoz, mint ahogy egy nagy gondolkodó vagy tudós, iskolát teremtett maga körül. Sok olyan tanítványt jelent, akik ugyanazon az úton indultak el, és elkezdtek ugyanazon az ösvényen továbbmenni és alkotni.

Eszünkbe juthat a tizenkét apostol. Jézus baráti módon volt együtt velük. Amikor Jézus tanította őket, az sem volt iskolához hasonló. Nem előadásokat tartott nekik, hanem Vele együtt éltek és így sajátították el az evangélium lényegét. A szívükbe írta.

A mi iskolánk mestere és legfontosabb tagja Krisztus és a Szentlélek. Ő az, aki tanít minket. Az Ő fényében és egymás barátságában próbáljuk Krisztus lépéseit követni és az örömhírt minél többeknek elvinni.

Minden alkalommal átéljük, hogy egy egymást szerető testvéri közösségben vagyunk. Kicsit kilépve a hétköznapi zűrzavarából másik dimenzióba kerülünk. Megosztjuk egymással az életünk örömeit és nehézségeit, kicseréljük a gondolatainkat. A közösen megélt szentmise pedig megerősít bennünket közösségeinkben.

Akinek ez vonzó, jöjjön a Vezetők Iskolája következő alkalomára. Sok szeretettel várjuk!

Vezetők iskolája – 2018. évi időpontok

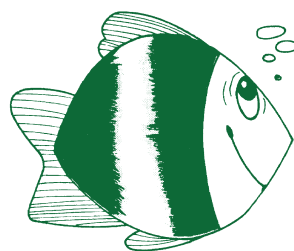
Helyszín: IV. Szent István tér 21.

(Újpesti Főplébánia, az Egek Királynéja Templom közelében, M3 Újpest Központ megállótól 5 perc séta.)

Szentmisével kezdünk, 18 órakor, majd a plébánián folytatjuk – tanúságtétellel és tanítással, és természetesen a kicsoport őszinte és bensőséges légkörű beszélgetéseivel, agapéval.

Időpontok:

január 9.
február 13.
március 13.

április 10.
május 8.
június 12.

Egyházmegyei cursillo hétvégék 2018-ban

Helyszín: Tahi, Szív Lelkiségi Központ

Időpontok, rektorok:

- **93. férfi cursillo: 2018. február 8–11.,**
rektor: Komor István <ikomor1972@gmail.com>
- **97. női cursillo: 2018. március 1–4.,**
rektor: Fabók Ildikó <fabokgyorgyne@gmail.com>
- **94. férfi cursillo: 2018. szeptember 20–23.,**
rektor: Bozi György <bozi.gyorgy@gmail.com>
- **98. női cursillo: 2018. november 1–4.,**
rektor: Schmitt Petra <petracursillo@gmail.com>
- **95. férfi cursillo: 2018. november 22–25.,**
rektor: Haraszti Bálint <haraszti.balint@gmail.com>
- **Cursillós lelkigyakorlat: 2018. május 25-27.,**
szervező: Korai Szandra <szandikorai@gmail.com>
- **Cursillo a Cursillóért
(munkatársképző): 2018. november 15–18.,**
rektor: Várdai Judit <vkollarjudit@gmail.com >

Jelentkezési lap letölthető a <http://www.bpcursillo.hu/jelentkezes> oldalról.

RÉGIÓK ADATAI ÉS RENDSZERES TALÁLKOZÓK

Észak-pesti régió

Egek Királynéja főplébánia
IV. Szent István tér 21. (a plébánia épületében)
Minden hónap első hétfőjén, este 6 órakor ultreya
Körössy Gábor korossygabor@freemail.hu
Bernolák Melinda bernolak35@gmail.com
+36-20-450-0292

Rákosmente régió

Budapest-Rákosszabab-Újtelep, Árpád-házi Szent Erzsébet plébánia
XVII. Szabadság sugárút 39.
Minden páratlan hónap utolsó szombatján, de. ½ 10-12 között ultreya
Telek Mihály telekmihaly@t-online.hu
+36-30-514-0961

Kelet-pesti régió

Budapest-Rákosszentmihály, Szent Mihály plébánia
XVI. Templom tér 3.
Minden páros hét csütörtökén, este 6 órakor kiscsoport a plébánián.
Negyedévenként ultreya, külön meghirdetve
Maróti Lászlóné Gabi maroti.gabi@gmail.com
+36-30-338-4248

Zugló

Herminamezői Szentlélek Plébánia Közösségi Ház
XIV. Kassai tér 34.
Találkozási időpontok a honlap régiós hírek rovatában
Földes Mária foldes.maria55@gmail.com

Dél-pesti régió

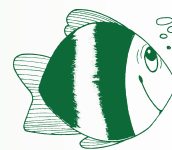
Budapest Külső-Ferencvárosi Szent Kereszt Plébánia
1091 Budapest, Üllői út 145.
Pesti-Déli Espereskerület
Guzsaly Barnabás guzbar2011@gmail.com

Észak-budai régió

Széphalmi Jézus Szíve Plébánia
II. Bp., Kossuth L. u. 13.
Ultreyák külön meghirdetve a honlap régiós hírek rovatában
Marosiné Várdai Andrea marosineandi@gmail.com

Bel-budai régió

Szent Kereszt Templomigazgatóság
XII. Táltos u. 16.
Megyeri Attila megyeri.attila@citronut.hu
+36 30 565-9587

Kedves Cursillós Barátunk!

Az év végéhez közeledve a Cursillo Alapítvány pénzügyi helyzetét áttekintve elmondhatjuk, hogy 2017-ben is jó évet zárunk.

Bevételünk évek óta kétféle forrásból adódik:

- **az átalatok befizetett adományokból**

- a személyi jövedelemadó (SZJA) 1%-ából (191.182,-Ft)

A „Palanca fillér” akciót 2014-ben hirdettük meg először, két alkalommal is, a tavaszi és az őszi cursillók idején, ami nem várt sikert hozott. Ezen felbátorodva azóta minden évben megismételjük felhívásunkat. Akciónk ezúttal is sikerrel zárult! Végtelenül nagy örömet okoz ez számomra, látni a sok nagylelkű adományozót! **Ismételten hála és köszönet nekik! Értük mondott imánkkal adunk hálát az Úrnak segítségükért.**

Fenti források együttesen lehetővé tették, hogy támogatást nyújtsunk ez évben is a Tahiban 6 cursillón résztvevő jelöltek, munkatársak és papok részvételi díjaihoz – alkalmanként 30-50e Ft összegben.

Ezekből a bevételekből tudtuk fedezni a De Colores újság szokásos karácsonyi lapszámának nyomda- és postaköltségeit (150e Ft), továbbá feltöltöttük raktárunkat cursillós imakönyvvel.

Nagy segítséget jelentett ebben az évben is, hogy a Boldog Ceferino Alapítvány az általunk szervezett cursillókra jelentkező cigány testvérek és más rászorulóknak, összesen 27 fő részvételi díját teljes egészében átvállalta – 486e Ft összegben.

Jól eső érzés, amikor magasabb összeg érkezik az Alapítvány számára, de ugyanolyan hálásak vagyunk a kisebb adományokért is!

Néhány éve kezdett elterjedni az a gyakorlat, hogy ugyanattól a személytől havi rendszerességgel 1000–3000 Ft érkezik az Alapítványnak. Ha ezt a formáját választjátok a támogatásnak, adjatok a számlavezető bankotoknak megbízást a **rendszeres átutalás**-ra. Úgy hiszem, ez egy nagyon jó formája a támogatásnak! **Talán a havi 1000-3000 Ft nem nagyon megterhelő az adományozónak, ugyanakkor az Alapítványnak és a nehezebb sorsú jelölteknek igen sokat jelent! Ha teheted, csatlakozz Te is ehhez az akcióhoz!**

Itt hívnám fel a figyelmeteket arra, hogy a De Colores újságot a frissen végzettek csak a végzést követő évben kapják ingyen! Utána már csak azoknak tudjuk postázni, akik bármilyen csekély mértékű összeget küldenek az Alapítványnak, vagy alkalmanként munkatársként dolgoznak.

Ha ez gondot okoz neked, de szeretnéd megkapni postán az újságot, kérjük, jelezd a titkárság felé!

Eddigi adományaitokat hálásan megköszönve bízunk jövőbeni támogatásotokban.

Pallos Zsuzsa
kuratórium elnöke

Cursillo Alapítvány

1091 Budapest, Üllői út 145.

Számlaszám: 11710002-20080949

Cursillo Titkárság

Visyné Éva 06-30/971-6858

bpcursillo@gmail.com

De Colores

Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyei Cursillo Mozgalom Boldog Özséb Titkárságának hírlevele

A szerkesztőség e-mail címe: cursillo.szerkesztoseg@gmail.com

Nyomdai előkészítés és gyártás: Pharma Press Nyomdaipari Kft.

Az újság megjelenését támogatta:

EMBERI ERŐFORRÁSOK
MINISZTERIUMA

Cursillo Titkárság